

מ"ת 9721/11/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד נ"א, סאא"ע - לא בעניינה

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 9721-11-18 מדינת ישראל נ' נ"א ואח'

בפני	כבוד השופט אמיר דורון
המבקשת	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י המתמחה עדי יזרעאלי
נגד	
המשיבים	1. נ"א ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש 2. סאא"ע - לא בעניינה

החלטה

בקשה לעיון חוזר.

בתמצית - עותר ב"כ המשיב (המבקש), לכך כי יבוטלו תנאי חלופת מעצר המשיב, שכן הליך ההוכחות צפוי להימשך למשך פרק זמן ניכר, וכן בשל העובדה כי המבקשת בחרה שלא להעיד עדת התביעה המרכזית בדיון ההוכחות האחרון.

מדובר במשיב עיוור, שעל פי הבקשה מצוי ביחד עם אשתו בהליך טיפולי שנבנה עבורם על ידי המחלקה לשירותים חברתיים (הפנה למסמכים רלוונטים בנושא).

עוד צוין בבקשה, כי צו ההרחקה שהיה קיים בין המתלוננת (הקטינה - בת המשיב) לבין הוריה, בוטל על ידי בית המשפט לנוער.

בדיון שהתקיים ביום 3.6.19, ציין ב"כ המשיב, כי הקטינה מצויה כעת עם אימה, ומתקיים מפגש משפחתי חד שבועי ברהט. ציין כי המשיב מסרב להודות באלימות הנטענת נגדו בכתב האישום, נוכח עמדתו כי אינו אשם בדבר, ומכאן שאינו משתף פעולה עם שירות המבחן בנושא, אם כי הביע עמדה לפיה המשיב מוכן להשתלב בהליך הטיפולי, אך בסוגיה של יצירת הקשר הנכון עם המתלוננת.

נוכח העובדה שהמשיב לא הפר תנאי מהתנאים שנקבעו בעניינו, ונוכח העובדה שמצויים אנו בפתח החג, עתר לביטול התנאים כאמור.

ב"כ המבקשת (המשיבה), סירבה לבקשה. ציינה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה להקל בתנאים שהושתו על המשיב, וממילא מדובר בתנאים שהוקלו משמעותית לאחרונה. על פי התסקיר, נשקפת סכנה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, ביחס למשיב.

עוד ציינה, כי המשיב לא משתף פעולה עם הפרקליטות (כנראה צריך היה להיות רשום עם גורמי הרווחה - א.ד.), ולא מגיע למפגשים. כאשר שירות המבחן, ביקש להיפגש עימו, סירב לכך המשיב, נוכח עמדתו, שאינו זקוק לטיפול.

כאשר נתבקשה להבהיר, מדוע לא זומנה לעדות העדה המרכזית בתיק, בדיון ההוכחות שהיה קבוע בתיק, לא יכלה להתייחס לאמור, בהעדר ידיעה.

לאחר ששמעתי דברי הצדדים, עיינתי בתסקירי שירות המבחן, והתרשמתי מהעדר הפרות מדווחות ביחס למשיב עד כה, החלטתי להיעתר לבקשה.

מדובר בסופו של יום במשיב, העומד על חפזו - ואין חולק כי זו זכותו המלאה. עמדה זו של המשיב, אין בה כדי להשליך בצורה מובהקת על מידת מסוכנותו בשלב זה, ובמיוחד נוכח הימשכות ההליך בעניינו בתיק העיקרי ובתיק שבכותרת, שכן בסופו של יום, ב"כ המשיב הבהיר ותמך זאת במסמכים, כי המשיב עם אשתו והמתלוננת, משולבים בהליך טיפולי שאינו במסגרת שירות המבחן.

עוד לקחתי בחשבון העובדה כי המבקשת בחרה שלא להעיד המתלוננת בדיון ההוכחות הראשון, נתון שיש בו כדי להצביע לכאורה על קושי מסוים בהעדת העדה האמורה. גם אם טיבו של הקושי לא ברור, ויכול להיות כי מדובר בקושי טכני בלבד, הרי שבשלב זה, הכף נוטה לכיוון העדפת האינטרס של המשיב.

נתון נוסף שיש לקחת בחשבון, הוא מצבו הגופני של המשיב. מדובר במשיב עיוור, שאין חולק כי מטבע הדברים, שהייה בתנאי מעצר בית, גם אם חלקיים, קשה יותר עבורו מעבור מי שאינו סובל ממצב דומה. מצבו הרפואי של המשיב, בצמוד לעובדה כי על פי הנתען המתלוננת מצויה כיום בחזקת אמא, יש בהם כדי להניח שמסוכנות המשיב, אם קיימת, מוגבלת היא מאד.

נוכח כל האמור, אני מוצא מקום להורות על ביטול תנאי מעצר הבית שהושתו על המשיב.

יתר התנאים שנקבעו בעניינו, יוותרו על כנם.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.